

VIJESTI IZ SVIJETA

Adventistička misija za mladež i odrasle

Prvo tromjesečje 2022.

JUŽNA AZIJSKOPACIFIČKA DIVIZIJA

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Prijevod

Mirna Đurin

Korektura

Brankica Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2022.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovog tromjesečja prikazujemo Južnu azijskopacifičku diviziju, koja nadgleda rad Adventističke crkve u četrnaest zemalja: Bangladeš, Brunei Darussalam, Kambodža, Indonezija, Laos, Malezija, Mijanmar, Filipini, Singapur, Šri Lanka, Tajland, Istočni Timor, Vijetnam i Pakistan.

Ovo područje dom je 1,1 milijarde ljudi, uključujući 1,7 milijuna adventista. To je omjer od jednog adventista na svakih 636 ljudi. Četiri projekta ovoga tromjesečja nalaze se u četiri države: Pakistanu, Laosu, Vijetnamu i Istočnom Timoru. Više o tome u Misijskim projektima.

Ako želite svoju subotnju školu oživiti ovog tromjesečja, nudimo razne fotografije i druge materijale koji prate svako iskustvo. Više informacija dostupno je uz svako iskustvo. Za slike turističkih mjesta i drugih prizora iz pojedine zemlje, pretražite besplatnu banku fotografija kao što su pixabay.com i unsplash.com.

Osim toga, možete preuzeti i PDF činjenice i aktivnosti iz Južne azijskopacifičke divizije na bit.ly/ssd-2022. Pratite nas na facebook.com/missionquarterlies. PDF inačicu engleskih *Vijesti za mlade i odrasle* možete preuzeti na bit.ly/adultmission, a *Vijesti za djecu* na bit.ly/childrensmisson. Videozapisi Mission Spotlight dostupni su na bit.ly/missionspotlight. Crteže koji se mogu printati i koje djeca mogu bojiti možete preuzeti na bit.ly/bank-coloring-page. Ako mogu biti od pomoći, kontaktirajte me na: mcchesneya@gc.adventist.org.

Hvala vam što ohrabrujete druge da misle na misiju!

Andrew McChesney, urednik

*****

Misijski projekti

Trinaesta subota u ovom tromjesečju pomoći će Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji u:

- ◆ osnivanju osnovne škole u Luang Namthau, Laos;
- ◆ izgradnji studentskog doma u adventističkoj međunarodnoj školi Timor Leste u Diliju, Istočni Timor;
- ◆ osnivanju zdravstvenog centra u sjevernom Pakistanu;
- ◆ izgradnji dječjeg obrazovnog središta u Long Thanhu, Vijetnam.

Više: www.AdventistMission.org

*****

1. siječnja 2022. **Pronaći pravi put** **Istočni Timor**

Mnogo događaja se zbivalo po cijelom gradu kako bi se proslavio vjerski blagdan u Istočnom Timoru, i ja sam odlučio otići na konjske trke.

Kako bih došao do trkališta za konje, morao sam proći pokraj mjesne adventističke crkve. Dok sam prolazio, misionar Mariano me vidio i požurio za mnom.

“Ako imaš vremena, bi li volio da zajedno proučavamo Bibliju?” pitao me je.

Proučavao sam s adventistima u njihovim domovima nekoliko puta, ali sam prekinuo takve sastanke s njima jer mi se činilo da uče isto što i moja crkva. Ipak, kad je misionar potrčao za mnom, osjetio sam duboku želju da saznam više o Bibliji.

“Volio bih proučavati Bibliju”, rekao sam.

“Ti ne trebaš doći u moju kuću”, rekao je Mariano. “Ja ću doći u tvoju. Nakon što završe konjske trke, možemo poći k tebi.”

Otišli smo u moju kuću odmah nakon trka i počeli proučavati Bibliju. Zajedno smo proučavali sljedeća četiri mjeseca i pristao sam dolaziti u adventističku crkvu s misionarom svaku subotu. I dalje sam išao u svoju crkvu nedjeljama. Nisam vidio ništa loše u slavljenju i subotom i nedjeljom.

Nakon nekog vremena došao je adventistički evanđelist i ja sam s njim proučavao Knjigu proroka Daniela i Otkrivenje.

U Danielu 7,25 smo čitali: “On će huliti na Svevišnjega, zatirati Svece Svevišnjega; pomišljat će da promijeni blagdanе i Zakon...”

Kod kuće sam otvorio Bibliju i čitao taj redak ponovno i ponovno: “On će huliti na Svevišnjega, zatirati Svece Svevišnjega; pomišljat će da promijeni blagdane i Zakon...”

Rekao sam sâm sebi: “Ispada da ono što sam godinama vjerovao nije istina.”

Zatvorio sam Bibliju i pokušao spavati. Pitao sam se žele li me možda adventisti prevariti? Možda su mi namjerno pokazali taj redak kako bi me uvjerali da se pridružim njihovoj crkvi.

Ustao sam, upalio svjetlo i čitao: “On će huliti na Svevišnjega, zatirati Svece Svevišnjega; pomišljat će da promijeni blagdane i Zakon...” Kako sam čitao, osjećao sam se začuđeno što je moja crkva promijenila dan odmora i zapovijed koja tvrdi da je subota sedmi dan. Kasnije sam shvatio kako je Sveti Duh mijenjao moje srce.

Istoga trena sam odučio postiti i moliti se: “Je li subota ili nedjelja pravi dan? Je li moja crkva ili adventistička crkva prava crkva?”

Nakon posta i molitve sljedećih tjedan dana, javila mi se misao: “Moraš slijediti ono što piše u Bibliji.”

Odučio sam slijediti Božju volju onako kako je iskazana u Svetom pismu.

Iako sam prisustvovao bogoslužjima subotom, pastor me nikada nije pozvao na krštenje. Nakon bogoslužja on i ja bismo obično jeli i raspravljali o Bibliji.

Jedne subote, između subotnje škole i propovijedi, pitao sam pastora kad će biti krštenje za nove ljude koji žele biti kršteni.

“Ovisi o osobi koja se želi krstiti”, rekao je. “Možemo upriličiti krštenje za njeга ili nju kad god se oni osjećaju spremno.”

U tom sam trenutku odlučio. “Ako će biti krštenje, ja želim biti kršten!” rekao sam.

Pastor me istoga trenutka zagrlio. Odrasli i djeca su vidjeli naše veselje i došli su se rukovati sa mnom i zagrliti me.

“Pozvao te je Bog”, rekli su mi.

Kad sam čuo te riječi, zaplakao sam. Našao sam pravi Božji put.

Danas je Mario misionar koji je mnogo ljudi doveo do pravo Božjeg puta kroz biblijska proučavanja i moć Svetog Duha. Sljedećih nekoliko tjedana čitat ćemo o nekoliko tih ljudi.

Vaši darovi trinaeste subote prije šest godina pomogli su otvoriti prvu i jedinu adventističku školu u Istočnom Timoru. Ovoga tromjesečja darovi će pomoći u gradnji učeničkog doma u školi, kako bi djeca iz dalekih sela, kao ono u kojem je Mario služio kao misionar, mogla učiti u školi.

Hvala vam na vašim velikodušnim darovima!

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Zamolite mušku osobu da podijeli ovo osobno iskustvo.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ssd-2022.

Zanimljivosti

- ◆ Misija Timor-Leste (Istočni Timor) osnovana je 2009. godine, i izravno je vezana uz Južnu azijskopacifičku diviziju. Svoja redovita bogoslužja održava 696 članova — u jednoj crkvi i dvije vjerske ustanove. U broju stanovnika od 1.318.000, to je 1.874 ljudi na svakog adventista.

*****

8. siječnja 2022.

Njegovanje Božjeg vrta

Istočni Timor

Vrt s povrćem dobro je mjesto za proučavanje Božje riječi. U vrtu sjeme istine može primiti korijen.

Mnogi ljudi u Istočnom Timoru imaju vrtove s povrćem u blizini svojih domova. Usjeve koriste za hranu, a višak prodaju kako bi zaradili novac. Osnovni usjevi su kukuruz, manioka i batat. U mnogim vrtovima uzgaja se još lisnato povrće, tikve, papaje, banane i kikiriki.

Radio sam u svojem vrtu kad je pokraj mojeg doma zastao adventistički vođa. "Održavamo tromjesečni program za misionare", rekao je. "Trebao bi nam se pridružiti."

Svidjela mi se ta zamisao. Želio sam podijeliti svoju ljubav prema Isusu, ljubav koju sam nedavno pronašao i krsitio se.

Nakon završenog misionarskog programa svi su se studenti sastali u adventističkoj crkvi u glavnom gradu Istočnog Timora, Diliju, kako bi saznali tko će gdje služiti. Ja nisam bio odabran. Bilo je više misionara nego mjesta za rad.

Vratio sam se u svoje selo kako bih obrađivao svoj vrt, i postao sam aktivni član crkve.

Prošlo je nekoliko godina i drugi vođa crkve me nazvao iz Dilija: "Imam jednu zamisao! Zašto ne bi služio kao misionar u svojem području?"

Svidjela mi se ta zamisao. Uskoro sam stigao u selo Kodo, gdje sam se predstavio Adolfu, jednom od seljana. Rekao sam mu da živim dalje od njihovog sela i da sam poslan k njima kao misionar adventističke crkve. On je bio radoznao i htio je saznati više. Ispričao sam Adolfu kako sam ja saznao biblijsku istinu o suboti i kako sam se odlučio pridružiti

adventističkoj crkvi. Otvorio sam Bibliju i govorio o suboti kao pravom Gospodnjem danu, a ne o nedjelji koju svi prihvaćaju.

Vidio sam da je naš razgovor utjecao na Adolfa i molio sam Svetog Duha da promijeni njegovo srce.

Tri dana kasnije vratio sam se u Adolfovu kuću i pozvao ga da mi se pridruži u obrađivanju vrta susjeda Angela. Primijetio sam kako su seljani rado prihvaćali moju pomoć u vrtovima, i dok smo radili, mogao sam ih poučavati iz Biblije. Dok smo Adolfo i ja pomagali Angelu u vrtu, dijelio sam im Božju riječ. Mogao sam vidjeti da su Adolfo i Angelo uživali u razgovoru. Kad smo završili naš posao kasno poslijepodne, Adolfo mi je prišao i pitao me bih li ja mogao s njim proučavati Bibliju.

On i ja počeli smo se nalaziti navečer kako bismo proučavali Bibliju. Kako tamo nije bilo struje, morao sam nabavljati gorivo za lampu. Tijekom dana propovijedao sam Bibliju drugim seljanima dok sam im pomagao u njihovim vrtovima.

Adolfo je bio prvi seljanin koji se pridružio adventističkoj crkvi. Tada je Angelo pitao za biblijska proučavanja. On je dvanaest godina vodio mjesnu većinsku crkvu i mnogo seljana je postalo ljutito kad su vidjeli da on proučava Bibliju sa mnom. Čuo sam kako su me namjeravali napasti.

Angelo je bio zabrinut za moju i svoju sigurnost. Predložio je da prestanemo s biblijskim proučavanjima.

U to vrijeme on i ja smo kupili i jeli suhe i oljuštene kokose u njegovom vrtu. Primijetio sam da jedan suhi kokos ima mladicu. Bilo je neuobičajeno da mrtvi kokos niče.

“Hajdemo posaditi ovaj kokos i napraviti dogovor s Bogom”, predložio sam Angelu. “Ako će Božje djelo zaživjeti u ovoj zemlji, onda će i ovaj kokos živjeti. Ali ako će Božje djelo tu brzo završiti i umrijeti, onda će i kokos usahnuti.”

Prošlo je deset godina i mrtvi kokos je izrastao u zdravo drvo. Angelo je to primijetio. Kad sam zadnji put posjetio selo, vidio sam Angela i on je izjavio kako želi biti kršten.

Nadam se da će mnogo duša biti dovedeno Gospodinu u vrtu koji mi je Bog dao da njegujem u Istočnom Timoru.

Vaši darovi trinaeste subote prije šest godina pomogli su otvoriti prvu i jedinu adventističku školu u glavnom gradu Istočnog Timora, Diliju. Ovoga tromjesečja darovi će pomoći u gradnji učeničkog doma u toj školi, kako bi djeca iz dalekih sela, kao što je selo Kodo, mogla učiti u školi. Hvala vam na vašim velikodušnim darovima.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Zamolite mušku osobu da podijeli ovo osobno iskustvo.
- ◆ Više o Mariu pročitajte u vijestima od prošlog i sljedećeg tjedna.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ssd-2022.

*****

15. siječnja 2022.

Novi put

Istočni Timor

Volio sam svoju crkvu u selu Kodo, u Istočnom Timoru. Prisustvovao sam bogoslužjima svake nedjelje. Išao sam na sve molitvene sastanke. Sudjelovao sam u svim crkvenim djelatnostima.

Tada je u moje selo došao Mario. Dok je posjećivao moje selo, Mario mi je rekao da živi u udaljenom selu, ali je poslan u moje selo kao dragovoljni misionar adventističke crkve. Nikad dotad nisam čuo za adventističku crkvu.

Mario mi je rekao kako je on doznao za biblijsku istinu o suboti i pridružio se adventističkoj crkvi. Otvorio je Bibliju i govorio mi o pravom Gospodnjem danu. Rekao mi je kako je sedmi dan zapravo subota, a ne nedjelja. Vidio sam dokaz u Bibliji da je subota sedmi dan, a nedjelja prvi.

Iskreno sam se počeo moliti Bogu. Pitao sam Ga trebam li nastaviti svetkovati prvi dan, nedjelju, ili bih trebao poći novim putem i držati subotu svetom.

“Gospodine, je li stari put dobar, ili trebam izabrati novi?”

Molio sam se tri dana za redom. Tada sam usnio san dok sam spavao. Iznad mene su bila dva puta: stari i novi put. Netko je stajao ispred mene i rekao mi: “Bolje je slijediti novi put i ostaviti stari put.”

U jutro sam se probudio i mislio na san. Činio se tako stvarnim.

Toga dana Mario je opet došao u moj dom i pozvao me da zajedno radimo u vrtu mojeg prijatelja Angela. Dok smo radili, Mario je dijelio Božju riječ s Angelom. Dok je pomagao seljanima u njihovim vrtovima, Mario je uvijek govorio o Bibliji, i mi smo uživali slušajući ga. Ali mene su njegove

riječi taknule na poseban način tog dana. Zamolio sam ga da proučava Bibliju sa mnom.

Nakon što sam se krstio, nekoliko mjeseci kasnije učio sam svoju ženu iz Biblije. Ona je uskoro bila krštena zajedno s članovima drugih dvaju obitelji iz našeg sela.

Otkad smo se pridružili adventistima, naš život nije bio lagan. Nekoliko godina nakon krštenja moje žene, njezin brat, vođa naše bivše crkve, zahtijevao je od nas da se odrekemo naše vjere. Čak je tukao moju ženu u mojem prisustvu.

“Samo se tvoj muž može preobratiti na tu vjeru”, rekao je. “Ti ga ne smiješ slijediti.” Moja je žena izjavila kako namjerava slijediti novi put.

“Ja sam već udana i imam obitelj”, rekla je. “Moj muž je glava obitelji, ako je on na putu kojim trebam ići, ići ću s njim do kraja svijeta.”

Dok smo se suočavali s velikim pritiskom naše obitelji, Bog je bio dobar prema nama. Moja žena i ja smo se molili za našu obitelj, i moja majka, sestra i brat su se pridružili adventističkoj crkvi.

Nemam mnogo novca da poduprem propovijedanje Radosne vijesti, jer radim kao zaštitar, ali imam snage dijeliti istinu s drugima. Dovodjenje duša Isusu moja je zadaća i odgovornost, zato što znam da je svaka duša dragocjena u Božjim očima. Svakoj osobi koju sretnem govorim da je Isus doista voli i želi spasiti.

Molimo vas da se molite za adventiste u selu Kodo. Molite se da oni mogu dijeliti Radosnu vijest susjednim selima. Molite se za jedinu vjersku školu u udaljenom glavnom gradu Istočnog Timora, Diliju, gdje će seoska djeca moći učiti ostajući u učeničkom domu koji će se izgraditi uz pomoć vaših darova trinaeste subote ovoga tromjesečja.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Zamolite mušku osobu da podijeli ovo osobno iskustvo.
- ◆ Pročitajte Mariovo iskustvo upoznavanja Adolfa u prošlotjednim vijestima, i iskustvo drugog muškarca kojega je privukla njegova misionarska služba, sljedećeg tjedna.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ssd-2022.

Zanimljivosti

- ◆ Oko 60% ljudi u Istočnom Timoru živi u seoskim područjima i većina su poljodjelci, uzgajivači manioke, kokosa, kave, kukuruza, riže i batata.
- ◆ Većina ljudi su Papuanci, Malajci i polinezijskog podrijetla, i gotovo sve stanovništvo je rimokatoličko, s malim udjelom protestanata i muslimana. Postoji četrdesetak različitih papuanskih i malajskih jezika ili dijalekata koji se govore u zemlji, ali dva službena jezika su tetum, koji govori većina ljudi, i portugalski, koji govori samo mali postotak. Engleski i indonezijski su poslovni jezici.

*****

22. siječnja 2022.
**Je li Biblija
samo za svećenike?**
Istočni Timor

Moje srce je čeznulo za proučavanjem Biblije, ali vođa moje tradicionalne crkve mi je rekao da je Biblija samo za svećenike.

Dopustite da vam ispričam što se dogodilo.

Odrastao sam u kršćanskoj obitelji i uvijek sam sudjelovao u radu svoje crkve u selu Kodo u Istočnom Timoru.

Kad sam imao dvadeset i tri godine, počeo sam pomagati u vođenju skupine mladih iz crkve. S dvadeset i sedam godina pridružio sam se misijskoj inicijativi da pođem izvan sela. Crkveni vođe su vidjeli moju oduševljenost i, kad sam imao trideset i jednu godinu, pitali su me da vodim crkvu u mojem selu. Dvanaest godina vodio sam tu crkvu i svaku nedjelju propovijedao iz knjige crkvenih učenja.

U mojem selu pojavio se adventistički misionar Mario. Prišao mi je dok sam radio u svojem vrtu i ponudio mi je pomoć. Dok smo radili zajedno, on mi je govorio istine iz Biblije za koje nisam nikada prije čuo. Želio sam doznati više.

Moja prilika pojavila se na velikom sastanku vođa moje crkve. Kad mi je dana mogućnost da govorim, predložio sam da svatko od nas ima biblijska proučavanja i da u propovijedanju u našim crkvama koristimo Bibliju.

“Gospodine”, odgovorio je biskup, “ne možemo vas podučavati Bibliji, jer Bibliju mogu proučavati samo svećenici. Možemo vam samo ponuditi kratku pouku o našim doktrinama kako biste mogli to prenositi u vašoj crkvi.”

Kad je sastanak završio, moje je srce bilo uznemireno.

“Zašto ne smijemo proučavati Bibliju?” pitao sam se. Molio sam se i zapitao Boga:

“Tko je pravi Bog? Moram znati kako bih mogao poučavati moju crkvu o Njemu.”

Kad sam se vratio kući, moje je srce i dalje bilo uznemireno, pa sam potražio adventističkog misionara.

“Mogu li proučavati Bibliju s vama cijelu godinu?”

Mario i ja smo otvorili njegovu Bibliju i proučavali smo dvedeset i osam temeljnih vjerovanja Adventističke crkve.

Kad smo nekoliko mjeseci kasnije završili, rekao je: “Sada znaš čistu istinu. Molim te, nemoj nastavljati učiti neistine u svojoj crkvi jer, ako budeš učio ono što nije istina, nećeš ući u Kraljevstvo nebesko.”

Znao sam da Mario govori istinu. Pročitao sam Isusove riječi koje je uputio svojim učenicima: “Tko dakle ukine jednu od tih, pa i najmanjih zapovijedi i tako nauči ljude, najmanji će biti u kraljevstvu nebeskom. A tko ih bude vršio i druge učio, taj će biti velik u kraljevstvu nebeskom.” (Matej 5,19)

Htio sam biti velik u Kraljevstvu nebeskom. Osjećao sam se tužno i bilo mi je krivo zbog moje prošlosti. Istog sam trenutka napustio mjesto vođe crkve, ali činilo mi se nemogućim napustiti crkvu. Mučio sam se šest godina i molio se: “Gospodine, kad ću se moći pridružiti tvojem narodu?”

Jednoga dana, dok sam prolazio kraj kuće mojeg ujaka, vidio sam ga kako razgovara s Mariom. Ispunila me neodoljiva želja da se krstim u novi život po Isusu Kristu, kojeg sam upoznao na biblijskim proučavanjima.

“Kad će biti krštenje?” pitao sam Maria. “Mogu li se ja krstiti?”

Mario je odmah nazvao adventističkog pastora i, nakon što su načinili posebne dogovore zbog sigurnosnih mjera uvedenih zbog koronavirusa, bio sam kršten zajedno s roditeljima moje žene, 2020. godine.

Vrlo sam sretan što mogu biti član adventističke crkve. Molim vas da se molite za moju ženu i moju djecu da također slijede Božju istinu.

Vaši darovi trinaeste subote prije šest godine pomogli su otvoriti prvu i jedinu adventističku školu u glavnom gradu Istočnog Timora, Diliju. Darovi od ovoga tromjesečja pomoći će u izgradnji učeničkog doma u školi, kako bi djeca iz dalekih sela kao što je Angelovo, mogla učiti u školi. Hvala vam na vašim velikodušnim darovima.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Zamolite mušku osobu da podijeli ovo osobno iskustvo.
- ◆ Pročitajte iskustvo o drugom muškarcu kojeg je privukla Mariova misionarska služba u prošlotjednim vijestima iz svijeta.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijске objave i činjenice o Južnoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ssd-2022.

Zanimljivosti

Nizozemski i portugalski trgovci bili su prvi Europljani koji su došli u Timor, oko 1500. godine. Obje te zemlje borile su se za prevlast na tom području, sve do 1906. godine, kad su odlučili podijeliti otok: zapadna polovica postala je nizozemska, a istočna polovica portugalska. Iako su Japanci zauzeli zemlju tijekom Drugog svjetskog rata, nakon rata ona je opet postala portugalska kolonija. Godine 1974. Portugal se povukao iz Istočnog Timora i, nedugo zatim, iz susjedne su Indonezije stigli vojnici. Zemlja se suočila s ratom i uslijedili su mnogi sukobi, sve do 1999. godine kad su stigle australske mirovne snage. Istočni Timor postao je 2002. godine neovisna zemlja, Timor-Leste, i od tada obnavlja svoju infrastrukturu.

*****

30. siječnja 2022.
Anđeli među nama
Istočni Timor

Lusio i njegova supruga, Yelri, nisu nikad očekivali da će na njih bacati kamenje jer su propovijedali Isusov drugi dolazak skupini ljudi u Istočnom Timoru.

Isto tako, nikad nisu očekivali da će vidjeti anđele.

Pioniri svjetske misije bili su poslani u planine kako bi dosegli govornike jezika fataluku, jednog od tridesetak jezika koji se govori među 1,3 milijuna ljudi u zemlji. Par je imao prednost: fataluku je bio materinski jezik Lusiove majke. Ne znajući kako početi, par je krenuo u svakodnevne molitvene šetnje u četiri sela njihovog okruga. Nakon nekog vremena odlučili su ponuditi satove iz matematike i engleskog jezika, nakon nastave u školi, u njihovoj iznajmljenoj kući.

Satovi nakon nastave u školi postali su popularni, u početku s dvanaestero djece, a broj je u tjednima porastao na pedeset i sedmero djece. Svako poslijepodne satovi su započinjali čitanjem iz Biblije i molitvom. Nakon dva mjeseca djeca su počela govoriti svojim prijateljima da Isus uskoro dolazi i pitati ih žele li ići u raj. Nekoliko djece željelo se pridružiti adventističkoj crkvi. Lusio i Yelri bili su puni nade.

Ali sve se promijenilo u trećem mjesecu. Djeca koja nisu pohađala satove počela su ih ometati ispitujući i prijeteći učenicima. Uskoro je samo četvero do šestero djece dolazilo na poslijepodnevne instrukcije. Napokon je i vlasnik stana rekao Lusiu i Yelri da moraju otići.

Par se preselio u manju kuću, u kojoj više nisu mogli držati instrukcije djeci.

Nakon toga je Lusio održavao evangelizacijske sastanke u jednom od četiri sela, jer je nekoliko seljana izrazilo želju za

krštenjem. Pred kraj sastanaka, skoro svatko u selu je bio prisutan. Lusio i Yelri bili su puni nade.

Ali tada je Lusia zaustavila jedna žena dok je išao na izvor napuniti svoja tri kontejnera za vodu za tjedan dana. "Nemoj dijeliti svoje časopise mojim ljudima i pokušavati ih preobratiti", rekla mu je.

"Kako to misliš?" pitao ju je.

"Znam tebe i ono što želiš postići", rekla je. "Nemoj se šaliti sa mnom. Pokušavaš uvjeriti moje ljude da idu u tvoju crkvu nudeći im novac."

Bila je to lažna optužba. Nikome nije ponuđen novac.

Odjednom je žena rukom udarila Lusia. Njezin odrastao sin, koji je stajao sa strane, također je udario Lusia. Tada su majka i sin uzeli kamenje s poda i bacali ih na pionira svjetske misije. Nijedan kamen ga nije pogodio. Kako se rulja okupljala, netko je zaprijetio Lusu da će ga ustrijeliti, i otišao je kući po oružje. Ljubazni seljani štitili su Lusia i on je napustio selo.

Dva mjeseca kasnije adventistički vođa je došao kao govornik na evangelizacijske sastanke u drugom od četiriju sela. Skupina na sastancima rasla je iz dana u dan i Lusio i Yelri su opet bili puni nade.

Ali jedne večeri nekoliko muškaraca počelo je gađati šator za sastanke kamenjem. Jedan kamen pogodio je medicinskog tehničara volontera u glavu i krv mu se slila niz lice. Te večeri sastanak je prekinut.

Još je kamenja obasipalo ljude koji su odlazili iznajmljivim crkvenim kamionom, koji ih je vozio u planine njihovim domovima. Seljani su bili uplašeni. Iznenada, se pojavilo sedam visokih muškaraca u svijetloj odjeći. Strance su vidjeli samo trojica začuđenih mladića koji su ih gledali kako odlaze postajući sve manji i manji, dok nisu nestali u planinama. Kamenje više nije dolijetalo.

Kad su čuli za sedam svijetlih muškaraca, seljani nisu sumnjali da je to Bog poslao svoje anđele da zaštite Njegove

ljude. “Anđeo Jahvin tabor podiže oko njegovih štovalaca da ih spasi.” (Psalam 34,8)

Sljedeće subote trinaestero mladih ljudi predalo je svoje živote Isusu i bilo je kršteno. Među njima su bila dva mladića koji su vidjeli anđele.

Unatoč neobičnim izazovima, Lusio i Yelri su ostali puni nade. Oni znaju da Bog spašava.

Vaši darovi trinaeste subote prije šest godine pomogli su otvoriti prvu i jedinu adventističku školu u glavnom gradu Istočnog Timora, Diliju. Darovi ovoga tromjesečja pomoći će gradnju učeničkog doma u toj školi, kako bi djeca iz dalekih planinskih sela mogla učiti u školi.

Hvala vam na vašim velikodušnim darovima!

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ssd-2022.
- ◆ Slike projekata trinaeste subote preuzmite na: bit.ly/eud-2020-projects.
- ◆ Pioniri svjetske misije su laici koji volontiraju najmanje jednu godinu kako bi osnivali crkve na još nedosegnutim područjima unutar određene kulture. Pioniri svjetske misije poznaju kulturu, govore jezik i uklapaju se u mjesno stanovništvo.

Zanimljivosti

- ◆ U ratom opustošenom Istočnom Timoru proizvodi se odjeća i voda u bocama; na moru postoje pričuve nafte i prirodnog plina.

*****

5. veljače 2022.
Batine jačaju vjeru
Istočni Timor

Jednog dana uzbuđeno me je pozvala moja mlađa sestra. “Sestro”, rekla je. “Ja proučavam Bibliju i te su pouke vrlo dobre. Dođi i ti, možemo zajedno proučavati s misionarima.”

Čuvši oduševljenost u glasu moje sestre, moja radoznalost se pobudila. Sastala sam se s njom i jednim bračnim parom, Yulianom i Luisom koji su bili misionari.

“Molim vas, poučite me iz Biblije”, zamolila sam ih.

Studirala sam na sveučilištu u Diliju, glavnom gradu Istočnog Timora. Moja sestra, Ermelinda, bila je u srednjoj školi u istom gradu. Obje smo potjecale iz malog sela.

Skoro svakoga dana proučavala sam Bibliju s bračnim parom. Biblijske pouke su me oduševljavale. Saznala sam za veliku ljubav koju Bog ima prema meni. Naučila sam da je jedan od načina poštovanja Boga očuvanje mogega tijela, uključujući i hranjenje biblijski čistom hranom. Naučila sam da mogu pokazati ljubav prema Bogu držanjem Njegovih zapovijedi. Isus je rekao: “Ako me ljubite, zapovijedi ćete moje čuvati.” (Ivan 14,15) Posebno sam voljela čitati Deset zapovijedi. Nikad dotad nisam čula četvrtu zapovijed koja počinje riječima: “Sjeti se da svetkuješ dan subotnji...” (Izlazak 20,8)

Kad sam shvatila da Bog nikada nije promijenio svoj sveti dan na nedjelju, pitala sam misionare gdje mogu svetkovati subotu.

“Želim držati subotu, ali kamo mogu ići u crkvu?” pitala sam.

“Imamo crkvu u Diliju”, rekao je Luis.

“Tamo možeš ići svake subote”, rekla je Yuliana.

Ermelinda i ja išle smo u crkvu zajedno. Nakon odlaženja u crkvu dva tjedna, odlučile smo se krstiti i pridružiti se adventističkoj crkvi.

Naša starija braća bila su ljutita kad su saznala da sam napustila našu obiteljsku crkvu. Prijetili su mi i tukli su me.

“Nećeš više ovdje studirati”, rekao je jedan brat.

“Odvest ćemo te natrag u selo”, prijetio je drugi.

Moja braća su me natjerala da prekinem studij i da se s njima vratim u selo. Natjerali su me da jedem svinjetinu i da s njima idem u crkvu nedjeljom. Osjećala sam se vrlo tužno. Morala sam se zaključavati u kupaonicu kako bih čitala Bibliju i molila se. Ali prijetnje i batine su ojačale moju vjeru. Odlučila sam voljeti Boga svim svojim srcem i držati Njegove zapovijedi.

Prijetnje i batine nastavile su se mjesec dana.

Srećom, moja mlađa sestra je mogla ostati u gradu. Nazvala me je da mi kaže da adventistička crkva upriličuje dvo-mjesečni program za misionare.

Željela sam biti misionarka više od svega. Željela sam biti kao Yuliana i Luis, koji su me naučili o Bibliji. Željela sam druge poučavati o Bogu. Jednoga dana pobjegla sam od kuće a da nisam nikome ništa rekla.

Nakon dva mjeseca učenja i pripreme postala sam misionarka. Voljela sam svoj posao i dala sam se u to. Svaki dan sam se molila za svoju obitelj, posebno za svoju braću.

Prošle su dvije godine i ja sam se udala za Reinalda, adventističkog mladića. Nitko od moje obitelji nije došao na vjenčanje. Hvala Bogu, moja obitelj je počela razgovarati sa mnom opet. Također sam zahvalna na svoje troje djece koji sada idu u jedinu adventističku školu u Istočnom Timoru.

Molim vas da se molite za moju braću i ostatak moje obitelji. Molite se da škola može poučiti mnogo djecu o Isusu i Njegovoj Riječi.

Vaši darovi trinaeste subote prije šest godina pomogli su otvoriti prvu i jedinu adventističku školu u glavnom gradu

Istočnog Timora, Diliju. Ovoga tromjesečja darovi će pomoći u gradnji učeničkog doma u školi, kako bi djeca iz dalekih sela mogla učiti u školi.

Hvala vam na vašim velikodušnim darovima!

*****

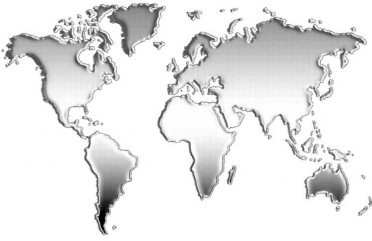
Povezano s iskustvom

- ◆ Zamolite mlađu ženu da podijeli ovo osobno iskustvo.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ssd-2022.

Zanimljivosti

- ◆ Istočni Timor postao je neovisna zemlja Timor-Leste 2002. godine. Iako je nasilje zbog ratnih sukoba uništilo većinu državne infrastrukture, zemlja se polako obnavlja.
- ◆ Timor-Leste je uglavnom planinska i suha zemlja. U brdovitim predjelima raste drveće sandalovine, a u nizinama kokosove palme, a mogu se naći i stabla eukaliptusa. Divlje životinje uključuju civete, krokodile, jelene, majmunne, zmije i tobolčare zvane kuskus.
- ◆ Službeni naziv zemlje je Demokratska Republika Timor-Leste i polupredsjednička je republika. Glavni grad je Dili.

*****

12. veljače 2022.

Tinin ispit vjernosti

Istočni Timor

Tina, njezin muž i njihovo četvero djece nisu imali mnogo novca u Istočnom Timoru. Tina je radila kao računovotkinja i recepcionarka, a njezin muž je radio kao mehaničar. Nekako su uspijevali spajati kraj s krajem, sve dok nisu poslali svojega sina u školu u susjednu Indoneziju. U Istočnom Timoru nije bilo adventističke škole. Školarina za dječaka je bila skupa, i Tina i njezin muž zaostajali su s plaćanjem školarine kad su se nagomilali računi od obiteljskih sprovoda i kriza u široj obitelji.

Tina je bila očajna. Prijavila se za posao na farmi jagoda u Australiji. Članovi crkve su je podsjetili da ima jednogodišnje dijete, ali ona je bila odlučna da radi kao sezonska radnica u Australiji. Nadala se da će otplatiti dug i da će nešto uštedjeti nakon šest mjeseci rada.

Tina je otišla raditi na farmu u Tasmaniji. Tijekom njezinog prvog tjedna nadglednik farme je najavio dvostruku zaradu za posao koji se obavlja subotom. U subotu ujutro njezina sobna kolegica, koja je također bila iz Istočnog Timora, krenula je na polje jagoda. Ali Tina je ostala u svojoj sobi.

Dva mjeseca je svake subote bogoslužbovala u svojoj sobi. Jedne subote odlučila je potražiti adventističku crkvu u najbližem gradu, Launcestonu. Nije poznavala grad i izgubila se. Sve je bilo drugačije od Istočnog Timora; nikoga nije bilo na ulicama, čak niti djece. Zabrinuta, pokušavala je pronaći put natrag na farmu. Hodala je dva sata, a onda je ugledala čovjeka koji je čistio svoje dvorište.

“Dobro jutro, gospodine”, rekla je. “Možete li mi pomoći? Gdje je autobusna postaja?”

“Odakle si i kamo ideš?” pitao je čovjek.

“Ja sam iz Istočnog Timora i želim ići u adventističku crkvu”, rekla je.

“O, moja žena je adventistica, ali ne ide u crkvu. Ali znam i neke druge vjernike.”

Čovjek je odveo Tinu do kuće jedne vjernice, i Tina je od te subote počela pohađati bogoslužja.

Vjernici crkve toplo su je primili, darujući joj hranu, odjeću i prehrambene namirnice. Njezina sobna kolegica i drugi radnici bili su ljutiti kad su je vidjeli kako se subotama navečer vraća s punim rukama darova.

“Koji je pravi razlog tvojega dolaska u Australiju?” upitao ju je jedan radnik.

“Došla sam ovamo zaraditi novac”, rekla je Tina.

“Ali zašto onda ne radiš subotama? Znaš da se posao subotama plaća dvostruko?” upitao ju je drugi radnik.

“Ti se samo zabavljaš”, rekao je treći.

Tina je bila tužna zbog lažnih optužbi.

“Imam šest dana u tjednu za zarađivanje novca i jedan za Boga”, rekla je. “Znam da će se Bog pobrinuti, iako ne primam dvostruku plaću.”

Radnici su zahtijevali od nadglednika farme da je prisili da radi subotama.

Razgovarajući s nadglednikom, Tina je rekla kako je tijekom intervjua za posao obavijestila vlasnika farme da je ona adventistica sedmoga dana i da ne može raditi subotom. Vlasnik je odgovorio da je Australija slobodna zemlja u kojoj ljudi mogu svetkovati koji god dan odaberu. “Žao mi je”, rekla je Tina nadgledniku, “ali bez obzira što mi se dogodilo, nika da neću raditi subotom. Možete me poslati natrag u Timor-Leste.”

Tini je dopušteno da ne radi subotama.

Kako je vrijeme prolazilo, četvero od pet drugih radnika pokazalo je zanimanje za Tininu vjeru i išli su s njom subotama u crkvu.

Na kraju šest mjeseci, Tina se pitala je li donijela ispravnu odluku. Novac koji je zaradila bio je jedva dovoljan da plati dug za školarinu. Ali kad se vratila u Istočni Timor, imala je više novca od njezinih prijatelja koji su radili subotama. Što se dogodilo?

Njezine zadnje subote u Australiji članovi crkve darovali su joj na rastanku poklon. Bila je to hrpa koverti. Tina je otvorila kovertu i ugledala novac. Bilo je više novca nego što je ona mogla zaraditi da je radila za dvostruku plaću subotama.

Suze su joj ispunile oči dok je pala na koljena i zahvaljivala: “Hvala Ti, Bože, za ovaj čudesan blagoslov!” Molila se: “Ovo je čudesno. Nikad nisam očekivala ovu vrstu blagoslova bez rada. Ali Bog je sve pripremio za mene. Kao što je Isus rekao u Luki 18,27: ‘Što je nemoguće ljudima, moguće je Bogu.’”

Vaši darovi trinaeste subote prije šest godina pomogli su otvoriti prvu adventističku školu u Istočnom Timoru koju pohađaju Tinina djeca. Ovoga tromjesečja darovi će pomoći u gradnji učeničkog doma u školi. Hvala vam na vašim velikušnim darovima.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Zamolite mladu ženu da podijeli ovo osobno iskustvo.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ssd-2022.

*****

19. veljače 2022.

Čudesni autobus

Istočni Timor

Zelindo, 42-godišnji vlasnik trgovine u Istočnom Timoru, molio se Bogu za poseban autobus za nepušače na otoku Indijskog oceana.

“Gospodine, prestao sam pušiti, piti i jesti nečistu hranu”, rekao je. “Ne prodajem cigarete, alkohol, kavu ili čaj. Ali ljudi i dalje puše i piju. Molim Te da mi pomogneš; želim kupiti autobus za nepušače kako bi ljudi mogli putovati u čistom prostoru.

Zelindo je nazvao svoju sestru u indonezijski grad Surabaji, kako bi je pitao za cijenu autobusa. Odgovorila mu je da autobusi obično stoje 35.000 američkih dolara, ali da je ona pronašla autobus na akciji za 31.500 dolara.

Zelindo je uzbuđeno rekao svojem bratu Fernandu za autobus i Fernando je odlučio doprinijeti s 10.000 dolara.

Zelindo je trebao platiti predujam od 15.000 dolara, pa je uzeo taj novac od svoje uštedevine. Tri mjeseca kasnije poslao je još 6.500 dolara. Namjeravao je upotrijebiti bratovih 10.000 dolara da plati ostatak kad autobus dođe brodom u Dili, glavni grad Istočnog Timora.

U nedjelju ujutro Zelindo je primio telefonski poziv da je autobus stigao u luku i da ga može podići sljedećeg dana. Trebao je donijeti sa sobom 10.000 dolara. Nije bio zabrinut jer mu je njegov brat obećao taj novac.

Te večeri su Zelindo i njegova žena izračunavali prihod njihove trgovine od prošlog tjedna. Inače je prihod bio od 10.000 do 13.000 dolara, ali ovoga puta bio je 28.000 dolara.

Zelindo i njegova žena su se pogledali. “Što se događa?”, zapitao se on.

Ujutro je Zelindo otišao bratu po obećani novac. Ali Fernando je rekao: “Mislio sam te nazvati, ali sam zaboravio. Htio sam ti reći da ne mogu pomoći s 10.000 dolara.”

Zelindo se nasmiješio. Bio je sretan jer je shvatio da mu je Bog već pomogao. Imao je dovoljno novca od svoje trgovine da plati autobus.

Autobus je nazvao “Spasenje”, i uskoro je postao poznat na cijelom otoku, posebno omiljen među trudnicama i majkama s djecom. Ne samo što je pušenje u njemu zabranjeno, nego u autobusu svira kršćanska glazba dok putuje između mjesta. Veliki znak na autobusu objavljuje trostruku anđeosku vijest o Kristovom dolasku iz Otkrivenja 14. poglavlja.

“Ljudi vole autobus”, kaže Zelindo. “Vole ga jer u njemu nije dopušteno pušenje.”

Čak je i policija dala priznanje za takav autobus. Jednoga dana jedan je vjernik nazvao Zelinda iz drugog po veličini grada Istočnog Timora, Baucaua, kako bi mu rekao da je policija došla na glavni terminal i rekla vozačima: “Trebate biti kao autobus ‘Spasenje’. U njemu nije dopušteno pušenje. Trebali biste slijediti njihov primjer.”

Ljudi su molili Zelinda da proširi usluge vožnje svojim autobusom na druga područja. Zelindo se moli da mu Gospodin pomogne kupiti drugi autobus.

Kroz Zelindov utjecaj petero ljudi se danas priprema za krštenje.

“Gospodin blagoslivlja moje poslovanje”, kaže Zelindo. “Slavim Boga što mi daje priliku da dovodim ljude Njemu kroz autobus i moje trgovine.”

Vaši darovi trinaeste subote prije šest godina pomogli su otvoriti prvu i jedinu adventističku školu u glavnom gradu Istočnog Timora, Diliju. Ovoga tromjesečja darovi će pomoći u gradnji učeničkog doma u školi. Samo oko sedam stotina adventista živi na otoku od 1,3 milijuna stanovnika, i škola — kao i Zelindov autobus — imaju važnu ulogu u obznanjivanju Radosne vijesti.

*****

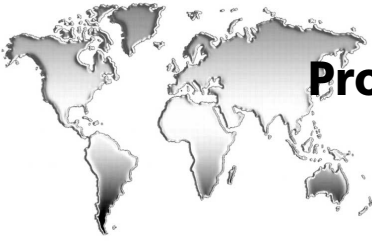
Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ssd-2022.

Zanimljivosti

- ◆ Timor-Leste ili Istočni Timor obuhvaća istočnu polovicu otoka Timor, područje nazivom Oecusse (na sjeverozapadnoj obali Timora) i dva mala otoka, Atauro i Jaco. Zapadna strana otoka dio je Indonezije. Ukupna površina Istočnog Timora je 14.874 četvornih kilometara.

*****

26. veljače 2022.

Progonjena zbog vjere

Laos

Zadihana i u znoju, Kina je trčala sve do doma adventističkog pastora, gdje je pokucala na njegova vrata u jednom selu u Laosu. Četrnaestgodišnja djevojka uspjela je odvezati konope koje su njezini roditelji upotrijebili kako bi joj svezali ruke.

Kinu su njezini roditelji tukli, a njezin stariji brat ju je udario u lice šakom i udarao nogama o njezino tijelo.

Što je ona skrivila?

Njezin život bio je okrenut naopačke zato što je odlučila biti krštena u ime Isusa Krista i pridružiti se adventističkoj crkvi.

Njezini nekoć dragi i brižljivi roditelji okrenuli su se protiv nje, počeli je tući u namjeri da je vrate njihovoj tradicijskoj religiji.

Ali Kina je čvrsto stajala i odbila je odbaciti svoju pronađenu vjeru.

Njezina smirena hrabrost pred tolikom patnjom bila je zadivljujuća. Njezini novi adventistički prijatelji nisu joj davali nikakve posebne potpore. Bila je to mala skupina vjernika, uglavnom žena, sastavljena od osiromašenih seljaka, vrtlara i radnika koji su se borili da spoje kraj s krajem.

Možda je Kina bila dirnuta njihovom ljubaznošću. Možda ju je Isus kroz Svetog Duha blagoslovio unutarnjim mirom i nadom koja joj je dala snage da hrabro stoji protiv pritiska i progonstva vlastite obitelji. Nešto u vezi Isusa je se dojmilo toliko da je bila spremna dati sve za Njega.

Ali koliko dugo djevojka može trpjeti takvo progonoštvo? Koliko dugo će moći podnositi batine i nasilje koje joj nano-

se njezini roditelji i brat? Kamo može otići po pomoć i zaklon?

Kina nije imala kamo otići, a previše se bojala vratiti kući. Nije mogla otići drugim rođacima po pomoć, jer su oni također smatrali da se treba odreći svoje vjere u Isusa i vratiti se animizmu. Nije mogla otići vlastima, jer je vođa sela bio njezin rođak i smatrao je da ona kao kći mora poštovati svoje roditelje u svemu. Slušati roditelje je dobro i razumno. To je uobičajeno u Laosu i čak je biblijski. Pavao u Efežanima 6,1 kaže: "Djeco, slušajte svoje roditelje u Gospodinu jer to je pravedno." Ali do koje mjere bi dijete trebalo slušati svoje roditelje?

S tijelom prekrivenim ružnim crnoplavim modricama, Kina je pobjegla u pastorov dom. Ali nije tamo mogla dugo ostati. Pastor ju je poslao jednom njegovom pouzdanom rođaku, prije nego što su njezini roditelji u potrazi za njom došli na njegova vrata.

Pet dana kasnije Kina se i dalje skrivala od svojih roditelja. Nije se mogla vratiti kući. Bojala se povratka kući jer su je članovi njezine obitelji toliko puta pretukli. Zadnji put je njezin otac čak izvadio pištolj i pucao iznad njezine glave.

Iako je tjelesno bila u modricama, prijetnje i batine nisu promijenile stanje njezina uma.

Molite se za Kinu. Molite se da ima snage izdržati poteškoće koje joj nanosi njezina vlastita obitelj. Molite se da je zaštite anđeli i da bude sigurna od teških ozljeda. Molite se za njezine roditelje i druge u obitelji, da im srca omekšaju i da ugledaju svjetlost Evandjelja; ili da barem dopuste svojoj kćeri da slobodno slijedi svoju savjest. Molite se i za vjernike, da pronađu način zaštite i bijega za ovu djevojku. Možda će uspjeti dobiti putovnicu i upisati se u adventističku školu izvan zemlje. Molite se za mudrost vjernika crkve da se mogu nositi s takvim tragičnim slučajevima.

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u otvaranju škole u Laosu, gdje djevojke kao što je Kina mo-

gu učiti. Hvala vam na vašim darovima subotnje škole koji pomažu u širenju Radosne vijesti po cijelom svijetu.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ssd-2022.
- ◆ Ime djevojke, Kina, je pseudonim.

Zanimljivosti

- ◆ Područje Laosa dio je Jugoistočne azijske misije u Južnoj azijskopacifičkoj diviziji. Prvu adventističku misijsku postaju otvorio je Richard C. Hall i njegova obitelj, 1957. godine u Nam Thau, u jednoj od sjeverozapadnih pokrajina. Kratko vrijeme potom pridružili su im se Nai Mun Lansri i Abel Pangan i njegova žena, a do 1961. godine osnovana je crkva sa četrdeset i četiri člana, većinom iz etničke skupine Maeo. Godine 1962. svi su misionari evakuirani iz Laosa zbog rata. Ubrzo nakon što su misionari otišli, vojne snage pregazile su provinciju Nam Tha, a zgrade misije bile su uništene.
- ◆ Područje Laosa ima 1.908 članova crkve, koji održavaju bogoslužja u dvije crkve i tri tvrtke. Sa 7.242.000 stanovnika, tamo ima 3.796 ljudi na jednog adventista.

*****

5. ožujka 2022.

Udovica iz Oudomxaya

Laos

Sadua se nije želio preseliti na sjever Laosa. Kad su ga vođe crkve zamolili da propovijeda Radosnu vijest u Oudomxayu, jednoj od posljednjih provincija Laosa bez adventista, pastor je naveo mnoge izgovore. Ali napokon su on i njegova žena prihvatili poziv i preselili se u iznajmljenu kuću sredinom zime.

To nije bila obična zima. Temperatura je pala ispod ništrice prvi puta u povijesti. Životinje i biljke su ugibale.

Iznajmljena kuća bila je prazna, bez kreveta, hladnjaka ili pokrivača. Samo su krov, zidovi i pod pružali zaštitu od velike hladnoće. Suosjećajni susjedi donijeli su im pokrivače.

Ali vremenske neprilike su bile posljednje za što se brinuo Sadua. Nije bilo lako započeti posao u području u kojem je bilo sve protivno Evandjelju. Po prvi put su on i njegova žena morali imati bogoslužja bez vjernika. Osjećali su se usamljeno, a usamljenost se pretvorila u zabrinutost. Nisu znali kako propovijedati Evandjelje. Uskoro su vlasti pokrenule istragu zbog njihovog dolaska. Njihova zabrinutost se pretvorila u strah.

Sadua je nazvao vođu crkve za pomoć. Vođa nije znao što predložiti, nego se samo moliti za mudrost.

“Započni molitvenu šetnju i zamoli Boga da ti pokaže što činiti”, savjetovao je vođa.

To je pastor Sadua Lee napravio. Hodao je selom i molio se. Kleknuo je na brijeg s kojeg je gledao na selo i molio se.

Uskoro je počeo posjećivati seljane subotama poslijepodne. Tijekom tih posjeta saznao je za ženu koja je bila opsjednuta demonima, i otišao je vidjeti tko je ona. I doista, žena

je bila svezana za stup u svojoj vlastitoj kući. Majka petero djece bila je vezana za stup dva mjeseca, obnažena i bolesnog uma. Živjela je kao pas. Sadua je saznao da je postala opsjednuta kratko nakon smrti njezinog muža.

Pitao je seoske starješine za dopuštenje da se moli za udovicu. Pristali su. Oni su je pokušavali izliječiti raznim postupcima, ali ništa nije pomoglo. Sadua je položio ruke na njezinu glavu i molio se. Vratio se sljedećeg dana, i opet sljedećeg, da se moli. Prošlo je tjedan dana i žena je počela jesti, piti i voditi kratke razgovore.

Jednoga dana dala je svoje srce Isusu i demoni su je napustili.

Napokon, seoski starješina ju je odvezao i darovali su joj odjeću da se obuče. Ali članovi obitelji su se bojali da će se demoni vratiti. Udovica i njezino petero djece uselili su se u Saduov dom, dok je rodbina nije smatrala sigurnom za povratak.

Nakon biblijskih proučavanja, udovica i njezino dvoje najstarije djece, koji su bili tinejdžeri, krstili su se biblijskim krštenjem. Obitelj je bila među prvim adventistima u tom kraju.

Vijesti o tome što je Isus učinio za udovicu iz Oudomxaya naširoko su se proširile. Mnogo seljana došlo je Saduu za pomoć i iscjeljenje. Mnogi su prihvatili poruku Evanđelja i prihvatili Isusa kao osobnog Spasitelja.

Danas udovica iz Oudomxaya radi pomažući susjedima saditi rižu, u zamjenu za nešto riže za njezinu obitelj. Ona nema zemlju koju bi obrađivala, niti stalan posao, a ima petero djece za hraniti.

Molimo vas da se molite za udovicu i njezinu djecu. Molite se za dragocjene ljude u Laosu.

Dio darova trinaeste subote ovoga tomjesečja pomoći će u otvaranju škole u Laosu. Hvala vam na vašim subotnjо-školskim darovima koji pomažu u širenju Radosne vijesti po cijelom svijetu.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ssd-2022.
- ◆ Pastor Sadua Lee podlegao je bolesti raka, 2019. godine, ali njegov trud nastavlja donositi plodove u Laosu.

Zanimljivosti

- ◆ Evandeosko djelo je ponovno pokrenuto u Laosu 1968. godine, kad je filipinski misionar A. G. Biton s obitelji pozvan u tu zemlju. Ali 1975. godine su, zbog napretka komunista u Jugoistočnoj Aziji, svi adventistički kontakti u Laosu su bili odsječeni, sve do 1984. godine, kad je granica s Tajlandom ponovno otvorena. Dvije crkve su i dalje održavale bogoslužja, unatoč tome što su vjernici bili odsječeni od svijeta skoro deset godina.
- ◆ Zastava Laosa je vodoravno prugasta; crvena predstavlja krv državljana Laosa koji su se borili za slobodu i neovisnost, plava predstavlja napredak i rijeku Mekong, a bijeli krug u sredini odaje počast japanskoj zastavi, jer su Japanci podržavali pokret za neovisnost Laosa u Drugom svjetskom ratu.

*****

12. ožujka 2022. Oprostiti majci (1)

Tajland

Kad sam predala svoj život Isusu, Sveti Duh je promijenio moje srce i otklonio moj grijeh s kojim sam se borila mnogo godina. Taj poseban grijeh je kršenje jedne od Deset Božjih zapovijedi: “Poštuj oca svoga i majku svoju da imadneš dug život na zemlji koju ti dā Jahve, Bog tvoj.” (Izlazak 20,12)

Shvatila sam svoj grijeh dok sam molila Davidovu molitvu: “Pronikni me svega, Bože, srce mi upoznaj, iskušaj me i upoznaj misli moje: pogledaj, ne idem li putem pogubnim i povedi me putem vječnim!” (Psalam 139,23.24)

Možda su nevolje počele kad sam bila s nekršćaninom u mojem rodnom mjestu u Maleziji. Mojoj se majci nije sviđao moj dečko, i ona to nije tajila. Kad bi je pozdravio s “Dobar dan”, ponekad mu nije ništa odgovorila. Činilo se da koluta očima svaki put kad ga je vidjela. Ova strašna netrpeljivost trajala je osam godina, koliko sam bila s tim dečkom.

Ja sam također bila tvrdoglava. Nikada nisam razmotrila mišljenja moje majke i uživala sam u tome da joj zagorčim život. Došla sam do te točke kad sam dolazila kući samo kako bih prespavala, jer nisam htjela provoditi vrijeme s mojom majkom.

Počela sam moliti Boga za oprost i zamolila sam Ga da mi pomogne u držanju pete zapovijedi. Ali padala sam svakog dana sljedeće dvije godine. Molila sam se ujutro, ali čim sam izašla iz svoje sobe i počela razgovarati s majkom, bila sam puna ljutnje. Majka i ja se jednostavno nismo slagale i stvarno mi je dosadivala. Molila sam se više, ali počela sam čak mrziti njezino kucanje na moja vrata dok mi je govorila da je ručak spreman.

Nisam imala poštovanja i činilo je kao da si ne mogu pomoći. Prestala sam razgovarati s majkom na nekoliko mjeseci. Kad je ona pokušala razgovarati sa mnom, ja sam u potpunosti zanemarivala ono što mi je govorila. Nisam znala kako razgovarati s njom. Činilo se kao da joj ja ne mogu oprostiti.

Molila sam se još više.

Bog mi je odgovorio kroz Bibliju. Jednoga jutra čitala sam Isusove riječi u Mateju 6,14.15: “Doista, ako vi otpustite ljudima njihove prijestupke, otpustit će i vama Otac vaš nebeski. Ako li vi ne otpustite ljudima, ni Otac vaš neće otpustiti vaših prijestupaka.”

Tada sam čitala riječi Ellen G. White u knjizi *Put Kristu*: “Borba protiv samoga sebe najveća je borba koja se ikada vodila. Odricanje od samoga sebe i podređivanje svega Božjoj volji ne ide bez borbe. Duša se mora pokoriti Bogu prije no što se može preporoditi i postati sveta” (stranica 43)

Shvatila sam da sam se držala opasnog grijeha. Morala sam naučiti oprostiti majci, ali nisam to mogla učiniti jer se nisam mogla poniziti, prihvatiti je i oprostiti joj.

Bog je nastavio raditi na mojem srcu i pomogao mi je da ponovno počnem razgovarati s majkom. Slava Bogu! To je bio početak. Ali znala sam da me čeka dug put. Iako smo razgovarale, našim razgovorima nadostajalo je ljubavi i strpljivosti. U svojoj ljudskoj mudrosti mogla sam navesti mnogo razloga zašto sam se trebala ponašati prema majci tako grubo. Mnogo puta sam smatrala da je trebam naučiti pouku, jer naš slomljeni odnos nije bio samo moja krivnja.

Molila sam se za Svetog Duha da me promijeni, a ako to nije moguće, da promijeni i moju majku. Sjećam se vrlo poznatog navoda nepoznatog autora: “Ponekad Bog ne mijenja tvoje okolnosti, jer želi promijeniti tvoje srce.” Sigurna sam da je Bog želio promijeniti mene. Ali kako?

Danas je Charmaine teta u vrtiću u adventističkoj međunarodnoj misijskoj školi u Koratu, u Tajlandu. Prije nego što se pridružila školi, konačno se uspjela pomiriti sa svojom majkom. Saznajte više sljedećeg tjedna.

Hvala vam na vašim darovima trinaeste subote koji su prije tri godine pomogli školi u kojoj radi Charmaine, da se proširi na srednju školu i da izgradi razrede i nove zgrade na novom dijelu zemljišta.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ssd-2022.
- ◆ Zamolite mlađu ženu da pročita ovo osobno iskustvo.

Zanimljivosti

- ◆ Prvi adventist koji je posjetio Tajland bio je R. A. Caldwell, koji je radio kao trgovački putnik u Bangkoku, nekoliko tjedana krajem 1906. ili početkom 1907. godine. Više od deset godina kasnije kolporter iz misijske škole u Singapuru, koji su radili u Bangkoku s kineskim knjigama, izvijestili su da su otkrili skupinu ljudi koja je svetkovala subotu. To je dovelo do osnutka stalne misije 1919. godine; E. L. Longway, Forrest A. Pratt i Tan Thiam Tsua, koji su prihvatili Krista u Kini, nastanili su se u Bangkoku.
- ◆ Prvi tajlandski obraćenik bio je mladić kojeg je krstio Forrest A. Pratt 1925. godine. Kasnije je taj mladić postao pomoćnik poslovnog menadžera lječilišta i bolnice u Bangkoku.

*****

19. ožujka 2022. Oprostiti majci (2)

Tajland

Nastavak od prošlog tjedna: Nakon što je Charmaine predala svoj život Isusu u Maleziji, shvatila je da treba poštovati svoju majku onako kako je naređeno u petoj Božjoj zapovijedi. Ali kako?

Žarko sam se molila dvije duge godine za svoj grijeh, i ponekad sam čak preispitivala Boga.

“Gospodine, kako ćeš me promijeniti? Molim Te, učini nešto!” molila sam se.

Moja mlađa sestra i brat vratili su se kući u Maleziju zbog velikog obiteljskog okupljanja, krajem 2018. godine. Moja sestra i njezin muž došli su iz Sjedinjenih Američkih Država, a moj mali brat došao je iz Tajlanda. Bila je to rijetka prilika vidjeti obitelj na okupu, jer smo živjeli toliko udaljeni.

Moj brat Luther, koji je jedanaest godina mlađi od mene, primijetio je moje sukobljavanje s majkom. Na dan kad je letio natrag u Tajland, ostavio je pismo za mene u mojoj knjizi s jutarnjim recima. Našla sam njegovo pismo sljedećeg jutra. Luther je napisao:

“Teškog srca pišem ovo pismo. Zahvaljujem i slavim Boga što si saznala tako mnogo istina i što su ti donijele pozitivne promjene u život. Dakako, sreća je vidjeti svoju sestru kako hoda putem službe; to je nešto na što sam ponosan kad te vidim. Slava Bogu! Nakon molitve i razmišljanja u mojem grešnom i nesavršenom stanju, uspio sam skupiti hrabrosti da ti pišem iz srca, u vezi s tvojim odnosom s našom majkom. Ja razumijem da naša majka nije savršena. Ponekad zna biti nerazumna i zna nam ići na živce. Ipak, ona je majka

koju nam je dao naš savršeni Bog — da je volimo, da se prema njoj odnosimo s poštovanjem i da je slušamo. Dobro znam da naša majka ima svoje mane, ali njezine namjere su uvijek bile majčinske prema djetetu za koje brine. Možda mi nismo nikada imali povlasticu da u potpunosti razumijemo zašto ona radi to što radi. Bojim se da ti ne shvaćaš da prema našoj majci imaš nagao stav, koji zna biti nepromišljen i pokazuje plodove nestrpljivosti, ega i ponosa. Također se bojim da to može biti kamen spoticanja za ljude oko tebe kad vide kako se ponašaš i kako razgovaraš s majkom. Ponašam, pišem ti ovo teškog srca, s namjerom da opomenem svoju sestru koju volim i stalo mi je do nje. Možda nisam ovo dobro iznio, ali vjerujem i molim se da Sveti Duh osobno progovori tvojem srcu i da ti da duh pomirenja. Čuvaj se. S mnogo ljubavi i molitve, tvoj brat.”

Nakon što sam pročitala pismo, plakala sam više od sat vremena, moleći Boga za oprost, i u isto vrijeme slaveći Ga što mi je progovorio kroz mojeg brata. Dok je moje tjelesno “ja” i dalje željelo ne poštivati moju majku, od toga dana nisam mogla povisiti glas na nju. Bog je odgovorio na moje molitve. Kako je obećao: “I ja ću im dati novo srce i nov ću duh udahnuti u njih: iščupat ću iz njih njihovo kameno srce i staviti ću u njih srce od mesa.” (Ezekiel 11,19)

Moj slomljeni odnos s mojom majkom bio je obnovljen snagom Svetog Duha. Slavim Boga što je obnovio naš odnos prije nego što sam napustila dom. Samo šest dana nakon što sam primila bratovo pismo, letjela sam u zapadnu Maleziju kako bih prisustvovala Biblijskoj školi koju je upriličila crkva. Majka me odvezla u zrakoplovnu luku, i jako sam je zagrlila na rastanku. Bio je to prvi zagrljaj kojim sam zagrlila majku nakon deset godina. Šest mjeseci kasnije preselila sam se u Tajland i počela raditi kao teta u vrtiću u adventističkoj međunarodnoj misijskoj školi u gradu Koratu.

Vjerojatno me nitko ne bi krivio da sam napustila dom, a da nisam riješila sukob s majkom. Ali Bog nije dopuštao da

moj njegovani grijeh prevlada. Bog je u svoje savršeno vrijeme učinio čudo u mojem životu i izbrisao moj grijeh iz mene prije mojeg preseljenja u Tajland.

Hvala vam na vašim darovima trinaeste subote koji su prije tri godine pomogli Charmaininoj školi da se proširi na srednju školu i da izgradi nove zgrade na novom zemljištu u Koratu. Hvala vam na vašim molitvama za učenike ove škole, za Charmaine i druge učitelje.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ssd-2022.
- ◆ Zamolite mlađu ženu da pročita ovo osobno iskustvo.
- ◆ Sljedeće subote čut ćemo kako je Charmaine predala svoje srce Isusu.

*****

26. ožujka 2022.

Posljednja prilika za Boga

Tajland, Trinaesta subota

Posljednje dvije subote čitali smo kako je Bog pomogao Charmaine da nauči poštovati svoju majku. Danas ćemo čuti kako je predala svoje srce Isusu.

Izazvala sam Boga odvažnom molitvom: "Dragi Bože, dajem Ti zadnju priliku. Išla sam na toliko mnogo crkvenih događaja u prošlosti, ali nitko nije promijenio moj život. Nastavljam padati; koja je onda svrha svega toga? Nije li bolje ostati dolje, nego pokušavati ustati i vratiti se Tebi, opet i opet? Uskoro idem na dvotjedni godišnji odmor i samo se želim maknuti od kuće. Tako ću otići u Biblijsku školu. Gospodine, ovo je Tvoja posljednja prilika. Ako ne uspije, obećavam da ćeš me zauvijek izgubiti!" — molila sam se.

Odrastajući u adventističkoj obitelji u Maleziji, odlazila sam u crkvu i sudjelovala u bogoslužjima od ranog djetinjstva. Ali nisam pronalazila sreću u duhovnosti. Uživala sam hodati s muškarcima koji nisu bili kršćani, čak osam godina. Voljela sam svoj dobro plaćeni posao učiteljice glazbenog odgoja u međunarodnoj školi. Ali nedostajao mi je mir, tako da sam se molila i otišla u Biblijsku školu koju je upriličila crkva.

Proveli smo dva tjedna proučavajući o Svetištu. Nisam ništa znala o Svetištu. Nisam odrastala čitajući Bibliju, a odlazanje u crkvu bio je samo moj običaj. Vjernici su mi rekli kako se trebam ponašati kao adventistica, ali nikada nisam imala osobni odnos s Bogom.

U Biblijskoj školi pročitala sam u Knjizi proroka Ezekielu 37,4.5: "Tad mi reče: 'Prorokuj ovim kostima i reci im: O

suhe kosti, čujte riječ Jahvinu! Ovako govori Jahve Gospod ovim kostima: Evo, duh ću svoj udahnuti u vas i oživjet ćete!” Slika suhijh kostiju naučila me kako se do istinskog života dolazi slušanjem Božje riječi i Svetoga Duha. Meni je trebala osobna, izravna povezanost s Bogom i život molitve sa stalnim traženjem Svetoga Duha.

Proučavajući o Svetištu naučila sam o Božjoj požrtvovnoj ljubavi. Naučila sam da On ima moć oprostiti moje grijeha i da je Njegova najdublja želja da zauvijek živi sa mnom.

Božja ljubav potpuno je zamijenila svu prazninu i slomljenost u mojem životu. Dala sam svoje srce Isusu i On je ustrajno počeo raditi u mojem životu.

Kad sam se vratila na svoj posao učiteljice glazbenog odgoja djeci od pet do šest godina, dogodilo se nešto neočekivano. U školi se od mene očekivalo da u sate glazbenog odgoja ubacim svjetovne proslave s Djedom božićnjakom, vilenjacija, vilama i vješticama. Jednoga dana držala sam sat slušanja glazbe i zamolila djecu da spoje zvuk koji sam puštala sa slikama otkucavanja velikog sata, mlataranja šišmiša i zveckajućim kostima kostura u ukletom dvorcu. Na moje iznenađenje, moji najbolji učenici, Ethan i Lucas, nisu htjeli sudjelovati. Pokrili su uši dok sam puštala zvukove, i kasnije nisu htjeli sudjelovati u zajedničkom pjevanju o ukletom dvorcu.

Nakon sata razgovarala sam s njima. “Što nije u redu s vama dvojicom danas?” zapovjednički sam upitala.

“Zašto ne radite ono što biste trebali?” rekao je Ethan: “Ja sam kršćanin. Ja to ne smijem slušati.” Tada je jadni dječak počeo plakati. Lucas me pogledao i svečano klimnuo glavom.

Bio je to jedan on najvećih prijekora koji sam dobila u svojem životu. Bog mi je snažno progovorio preko ovih dječaka. Mislila sam: “Zašto ja učim djecu vrazjim stvarima?”

Na mojem dvotjednom godišnjem odmoru sljedeće godine vratila sam se u Biblijsku školu, u kojoj smo proučavali kako

su Daniel i njegova tri prijatelja odlučili u svojim srcima da ostanu vjerni Bogu, a ne kralju Nabukodonozoru. Sjetila sam se kako su Ethan i Lucas odlučili u svojim srcima da ostanu više vjerni Bogu nego meni. Osjećala sam da je Božja volja bila da prekinem takav posao, ali nisam mogla otići svojom snagom. Podijelila sam svoju nevolju s vođom Biblijske škole.

“Ti imaš vrlo moćno svjedočanstvo”, rekao je. “Problem je što moraš nešto poduzeti.”

U to isto vrijeme Bog mi je progovorio dok sam čitala jutarnji redak. U knjizi Ellen G. White *Isusove usporedbe* pročitala sam: “Kad poziv Svetoga Duha odjekne u našem srcu, naša jedina sigurnost jest da se odazovemo bez odgađanja. Kad se začuje poziv: ‘Pođi i radi danas u vinogradu mojemu!’ — nemojte ga odbiti. ‘Danas kad čujete glas njegov, ne otvrdnite srca svoja!’ (Hebrejima 4,7) Nije preporučljivo odgađati poslušnost. Možda vam poziv više nikada neće biti upućem.” (stranica 188)

S potpuno predanim srcem Bogu uspjela sam napisati i predati otkaz. Vratila sam se u Biblijsku školu na sljedećih pet mjeseci, ali je izbila unutarnja borba između moje volje i Božje volje. Moj nastavnički posao bio je dobro plaćen, ali nisam mogla zamisliti život bez mnogo novca. Moja želja da budem neovisna o drugima nadvladala je, i ja sam našla posao koji je nudio čak više novca od prethodnog posla. Međutim, morala bih povremeno raditi subotama. Kad sam potražila savjet pastora u Biblijskoj školi, hrabro mi je rekao: “Upravo si napustila stari posao, i sad opet ulaziš u isto?”

Bez obzira koliko bila velika prepreka, Bog je veći i On nikad neće dopustiti kušnje koje uz Njegovu pomoć ne mogu nadvladati. U zadnji tren Bog je otvorio neočekivana vrata. Ponuđen mi je posao “tete” u vrtiću u adventističkoj međunarodnoj misijskoj školi u Koratu u Tajlandu.

Bila sam tako iznenađena Njegovim vremenom! Tada sam se sjetila Njegovih riječi: “Jer misli vaše nisu moje misli i putevi moji nisu vaši putevi”, riječ je Jahvina.” (Izaija 55,8.9)

Bog je dobar i On je odgovorio na moje molitve da nastavim poučavati glazbu. Nakon dvije godine rada kao “teta” u vrtiću, postala sam voditeljica odjela za glazbu u misijskoj školi. Nikad nisam bila toliko mirna i toliko puna radosti. Bog je osvojio moje srce i moja je želja da dovedem izgubljene duše ljepoti Njegove ljubavi.

Hvala vam na vašim darovima trinaeste subote koji su prije tri godine pomogli Charmaininoj školi da se proširi na srednju školu i da izgradi nove zgrade na novom zemljištu u Koratu. Danas ćemo prikupiti dar trinaeste subote kako bismo pomogli u širenju Radosne vijesti diljem Južne azijsko-pacifičke divizije. Hvala vam na vašim velikodušnim darovima.

*****

Budući projekti trinaeste subote

Darovi trinaeste subote sljedećeg tromjesečja pomoći će Južnoafričko-indijskoceoceanskoj diviziji da se osnuje:

- ◆ crkva i osnovna škola, Belize, Angola;
- ◆ muška spavaonica u Adventističkom sveučilištu Angole, Huambo, Angola;
- ◆ centar za sprečavanje obiteljskog nasilja i savjetovalište, Lombe, Angola;
- ◆ osnovna škola Sequele, Luanda, Angola;
- ◆ centar za dosezanje društvene zajednice i središte za obrazovanje vođa na kampu Mzuzu Adventističkog sveučilišta Malawi, Malawi;
- ◆ centar za bolji život i evanđeoska radiopostaja, Mayotte.

*****

Kazalo

Dragi voditelju subotnje škole 3

Istočni Timor

Pronaći pravi put	5
Njegovanje Božjeg vrta	8
Novi put	11
Je li Biblija samo za svećenike?	14
Anđeli među nama	17
Batine jačaju vjeru	20
Tinin ispit vjernosti	23
Čudesni autobus	26

Laos

Progonjena zbog vjere	29
Udovica iz Oudomxaya	32

Tajland

Oprostiti majci (1)	35
Oprostiti majci (2)	38
Posljednja prilika za Boga	41

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Njiva je svijet

“Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!’ Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.” (Matej 4,18-22)

www.AdventistMission.org

www.adventisti.hr

www.znaci-vremena.com